

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 2084 z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie finansowania ad hoc niderlandzkiego nadawcy publicznego przez Niderlandy, z wyjątkiem jej art. 1 ust. 3, która została wydana w postępowaniu w sprawie pomocy państwa C2/04 (ex NN 170/2003)
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi w pierwszej kolejności naruszenie art. 88 ust. 2 WE i praw do obrony, ponieważ Komisja w swojej decyzji znacznie odeszła od decyzji z dnia 3 lutego 2004 r. (⁽¹⁾), poprzez którą wszczęła formalną procedurę dochodzenia. Utrzymuje ona, że przedmiot dochodzenia oraz metoda obliczania nadmiernej kompensacji zostały zmienione.

Po drugie twierdzi ona, że zostały naruszone art. 88 ust. 1, 2 i 3 WE, art. 1 lit. b) rozporządzenia nr 659/1999 (⁽²⁾) oraz art. 253 WE, ponieważ Komisja nieprawidłowo zinterpretowała i zastosowała pojęcia nowej pomocy i istniejącej pomocy.

Komisja zinterpretowała wypłatę pochodzącą z niektórych funduszy lub rezerw jako nową pomoc. W ten sposób Komisja nie wzięła pod uwagę, że te wypłaty, tak samo jak zwykłe środki finansowe przeznaczone dla nadawców publicznych, stanowią część budżetu mediów i nie stanowią szczególnych środków publicznych. Jedyna różnica, a mianowicie to, że zostały one udostępnione na szczególne cele, nie stanowi powodu, aby traktować je inaczej od pozostałej części publicznych środków finansowych.

Ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja niepoprawnie zastosowała pojęcie istniejącej pomocy, ponieważ zwrot części rezerw przez poszczególnych ponadregionalnych nadawców publicznych na rzecz jednostki koordynującej, NOS, uznała za nową pomoc na rzecz NOS. Natomiast w opinii skarżącej wspomniane rezerwy pochodzą z rocznych środków finansowych, które stanowią istniejącą pomoc, a ich przekazanie NOS nie pozbawia ich właściwości istniejącej pomocy.

Pomocniczo skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 86 ust. 2 WE, popełniła oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego oraz naruszyła art. 253 WE poprzez sposób, w jaki obliczyła nadmierną kompensację publicznym nadawców.

Komisja niesłusznie założyła, że środki finansowe nie są zgodne z zasadą proporcjonalności. Komisja stwierdziła najpierw, że środki finansowe nie doprowadziły do antykonkurencyjnego zachowania na rynkach. Jej zdaniem z tego względu nie może być mowy o nadmiernej kompensacji, a zatem także zwrot środków nie jest konieczny.

Ponadto Komisja ustaliła kwotę, która podlega zwrotowi z funduszy Omroepreserve (rezerwy przeznaczone dla publicznych nadawców) NOS. Przy tym wyszła z założenia, że ta kwota znajduje się jeszcze w rezerwach NOS, chociaż w rzeczywistości została ona już wykorzystana zgodnie z obowiązującymi tu wymogami.

Komisja stwierdziła ponadto, że rezerwy, które poszczególni nadawcy publiczni przekazali NOS, muszą zostać w całości zwrócone. W ten sposób bez uzasadnienia odeszła od swojej wcześniejszej praktyki, która dopuszcza nadmierną kompensację nieprzekraczającą 10 %.

(⁽¹⁾) Dz.U. 2004, C 61, str. 8

(⁽²⁾) Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2006 r. — Europaïki Dynamiki przeciwko Komisji**(Sprawa T-232/06)**

(2006/C 261/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Korogiannakis i N. Keramidas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji DG ds. Podatków i Unii Celnej, mocą której Komisja nie wybrała oferty skarżącej i udzieliła zamówienia wygrywającemu wykonawcy;
- obciążenie DG ds. Podatków i Unii Celnej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia;
- zasądzenie od DG ds. Podatków i Unii Celnej odszkodowania na rzecz skarżącej za szkody poniesione w związku z rzeczoną procedurą przetargową.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji DG ds. Podatków i Unii Celnej z dnia 19 czerwca 2006 r., na mocy której odrzucono jej ofertę złożoną w odpowiedzi na ogłoszenie o przetargu na specyfikację, opracowanie, konserwację i utrzymanie IT służb celnych w związku z projektem DG ds. Podatków i Unii Celnej „CUST-DEV” (Dz. U. 2005/S 117-115222) i udzielono zamówienia innemu oferentowi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że w ramach wspomnianej procedury przetargowej DG ds. Podatków i Unii Celnej naruszyła przepisy postępowania ustanowione w rozporządzeniu finansowym i przepisach wykonawczych do tego rozporządzenia, co spowodowało nierówne traktowanie oferentów i naruszenie zasady przejrzystości i dobrej administracji. Ponadto decyzja DG ds. Podatków i Unii Celnej zawierała oczywisty błąd w ocenie i zdaniem skarżącej, wykraczał znacznie poza zakres swobodnego uznania przysługujący europejskim instytucjom w zakresie wyboru oferentów.

„TELETIEMPO INSTITUTO NACIONAL DE METEOROLOGÍA” dla usług z klasy 35 (nr 2217493) i 41 (nr 2217492)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie sprzeciwu w stosunku do następujących usług: „reklama; zarządzanie w działalności handlowej; administrowanie w działalności handlowej; prace biurowe” (klasa 35) i „rozrywka; działalność sportowa i kulturalna” (klasa 41)

Podniesione zarzuty: niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2006 r. — Casa Editorial El Tiempo przeciwko OHIM — Instituto Nacional de Meteorología (EL TIEMPO)

(Sprawa T-233/06)

(2006/C 261/43)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Editorial El Tiempo SA (Bogota, Columbia) (przedstawiciel: adwokat A. Fernández Lerroux)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Instituto Nacional de Meteorología

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 czerwca 2006 r. wydanej w sprawie R-760/2005-4;
- obciążenie strony pozwanej i uczestnika postępowania przed Izłą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Casa Editorial El Tiempo SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EL TIEMPO” (zgłoszenie nr 1685056) dla towarów i usług z klasy 16, 35, 38 i 41

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Instituto Nacional de Meteorología

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe słowne znaki towarowe: „EL TIEMPO” dla publikacji (niezarejestrowane, lecz powszechnie znane), „TELETIEMPO” dla towarów z klasy 16 (nr 1902923) i usług z klasy 38 (nr 2217494 oraz

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Torresan przeciwko OHIM — Klosterbrauerei Weissenhohe (CANNABIS)

(Sprawa T-234/06)

(2006/C 261/44)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giampietro Torresan (Schonenfels, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat Gianluca Recher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 29 czerwca 2006 r. wydanej w postępowaniu R 517/2005-2, o której powiadomiono za pośrednictwem telefaksu, i utrzymanie w mocy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego CANNABIS dla klas 32-33;
- zasądzenie w każdym razie kosztów całego postępowania, nie wyłączając kosztów związanych z postępowaniem przed obiema instancjami OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „CANNABIS” (zgłoszenie nr 1.073.349) dla towarów i usług należących do klas 32, 33 i 42.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca